

Inger Støjbergs tale ved Folketingets åbningsdebat

Taler

Inger Støjberg
Partileder for
Danmarksdemokraterne

Dato

3. oktober 2024

Sted

Folketingets talerstol,
Christiansborg

Omstændigheder

Indlæg i forhandling om redegørelse nr. R 1: Statsministerens redegørelse i henhold til grundlovens § 38.

Det er jo med lidt blandede følelser, at jeg står på talerstolen her i dag. På den ene side er jeg rigtig glad for, at folketingsåret endelig er kommet i gang; på den anden side må jeg jo nok indstille mig på, at debattens længde betyder, at jeg kommer til at gå glip af et af ugens absolutte højdepunkter, nemlig »Gift ved første blik«.

Men mens jeg forberedte mig til debatten her i dag, slog det mig, at den tid, som jeg har brugt som inkarneret seer af programmet, nok også har givet mig nogle analytiske redskaber til at forstå problematikkerne i relationer, når jeg ser dem. Det slog mig også, at dynamikkerne i »Gift ved første blik« og SVM-regeringen egentlig ikke er så forskellige. Dramaturgien i »Gift ved første blik« er altid den samme: Først er der et bryllup, hvor alle svæver på en lyserød sky og taler begejstret om alt det spændende og vigtige, som man skal opleve sammen. Så er der bryllupsrejsen, hvor de første revner i forholdet som regel begynder at vise sig. Og til sidst er der finaleafsnittet, hvor parrene så endelig skal beslutte, om de skal forblive gift med hinanden.

Vi husker alle sammen starten på SVM-flirten, ånden fra Marienborg og alle de store planer. Nu skulle Danmark reformeres fra midten. Alt det, der aldrig nogen sinde havde kunne lade sig gøre før, fordi hidtidige partnere havde været fuldstændig urimelige og umulige, skulle nu realiseres. Men ak, ligesom et parforhold kan knirke lidt op til højtiderne, så ramte SVM-regeringen muren allerede ved den første højtid, store bededag. Så prøvede man med en gammel klassiker, nemlig en fælles rejse, for at få lidt fornyet gejst ind i forholdet, men

det viste sig, at en fælles bustur rundt til halvtomme forsamlingshuse sidste sensommer heller ikke var det, der kunne gentænde gnisten i forholdet.

Nu er vi så ved terminalfasen af ægteskabet. Tegnene er tydelige: Man vil i hver sin retning. Statsministeren har allerede fået en ny, lidt rap frisure, så man kan appellere til nogle andre potentielle partnere – og jeg er lidt ked af måske at spoile, som det vistnok hedder på moderne dansk, men skilsmissepapirerne ligger allerede og venter i e-Boks. Statsministeren er mest opsat på at prøve at få alle de vælgere, som er strøget over til SF, tilbage. Forsvarsministeren er begyndt at tale om et blåt flertal efter næste valg, og det glæder mig rigtig meget. Der er intet, jeg hellere vil end at hjælpe forsvarsministeren ud af den utroskab, som han er faldet i. Udenrigsministeren er vist den eneste, der måske ikke sådan helt har forstået, hvad det er, der foregår. Men det kan selvfølgelig også være svært, når man primært bruger tiden på de bonede gulve og med milliondyre rejser i privatfly – livet er simpelt hen bare lettere på 1. klasse.

Desværre kan den sidste tid i et ægteskab jo godt medføre store ulykker, og her må man bare sige, at SVM-regeringen bestemt ikke er anderledes. Den grønne trepart og regeringens politik for udbygningen af vedvarende energi i landdistrikterne er en katastrofe. Regeringen har allerede smidt os ud af forhandlingerne om den grønne trepart, fordi vi selvfølgelig ikke kan acceptere, at dansk landbrug som det eneste i verden skal pålægges en særskat. Regeringen nægter også at fortælle, hvor mange arbejdspladser det samlet set vil koste i landbruget og følgeindustrienerne. Til gengæld har regeringen været så venlig at oplyse, hvor meget verdens CO₂-udslip falder som følge af den grønne trepart: hele 0,0044 pct. Det tænker jeg at de mennesker der mister deres job i landdistrikterne næppe finder nogen større trøst i.

Men regeringens overgreb på landdistrikterne stopper ikke med CO₂-afgiften. Der, hvor der i dag er bølgende kornmarker og græssende dyr, skal der fremover opføres kæmpe jernmarker i form af solcelleanlæg, som vil forringe livskvaliteten for beboerne i landdistrikterne og også forringe værdien af deres boliger. Jeg kender ganske enkelt ingen, der er flyttet på landet for at sidde og glo ind i en gold jernmark. Også her viser regeringen sin enestående evne til at trække Danmark skævt. 24 ud af 26 statslige energiparker skal placeres i Jylland. Og som byministeren, der har ansvaret for placeringen af solcelleparkerne, jo sagde til Jyllands-Posten her forleden, så mener han, at han skam også har en nabo hjemme i sit villakvarter, der har nogle solceller på taget. Tænk, at den minister,

der har ansvaret for placeringen af solceller, i ramme alvor sammenligner et par solceller på en tagryg i Greve med det, at der er mennesker i landdistrikterne, der fuldstændig får smadret værdien af deres bolig, og som hver dag skal sidde og kigge ind i solcelleanlæg. Det er en decideret hån imod de mennesker.

På pensionsområdet er splittelsen i SVM-ægteskabet jo også meget, meget tydelig. For et år siden lød det fra regeringstoppen med statsministeren i spidsen, at udbuddet af arbejdskraft var den nye valuta i dansk politik. Vi skulle alle sammen stå noget længere ved samlebåndet, og hvis der var én ting, der var helt sikker, så var det, at store bededag skulle vi stå der hele dagen.

Nu efter sommerferien har statsministeren pludselig varslet et opgør med den allermest afgørende politiske aftale i det her årtusind, nemlig velfærdsforliget. Og lad mig bare komme den socialdemokratiske spørgerække lidt i forkøbet: Jo, selvfølgelig skal vi have en drøftelse af, hvordan pensionsalderen skal udvikle sig i fremtiden. Ingen forestiller sig jo, at vi skal arbejde, indtil vi bliver 100 år. Ingen forestiller sig det. Derfor sagde mit parti allerede før folketingsvalget, at vi med fordel kunne tage en drøftelse med udgangspunkt i netop de anbefalinger, der er kommet fra Pensionskommissionen, som jo allerede forelå på det tidspunkt. De handler som bekendt om at dæmpe stigningstaksten i pensionsalderen.

Men statsministeren er faktisk leder af en flertalsregering. Så hvorfor er det, at vi ikke kommer i gang med de forhandlinger om pension? Hvorfor skal vi vente med at tale om pensionsalder til efter et folketingsvalg? Hvad blev der egentlig af ånden fra Marienborg, hvor alting kunne lade sig gøre?

Enhver kan jo regne ud, at det her kun handler om statsministeren, der vil bruge danskernes pension som en del af den socialdemokratiske valgkamp. Det er fuldstændig den samme, lidt slidte formel om igen. Før valget i 2019 skulle alle gå rundt og tro, at Arnepensionen handlede om dem, og det gjorde den så ikke. Før valget i 2022 stillede statsministeren alle offentligt ansatte i udsigt, at de netop var dem, der skulle stige i løn. Efter valget fik de fleste en lang næse.

Enhver kan gennemskue, hvad statsministeren har gang i. Nu er spørgsmålet så

bare, om udenrigsministeren og forsvarsministeren er mænd eller mus. Har man tænkt sig, at man vil være statister i Socialdemokraternes valgkamp, eller tør man for en gangs skyld at sætte sig op imod statsministeren og kræve, at vi får skabt klarhed på den her side af valget? Kan man virkelig være tjent med en statsminister, der skaber usikkerhed om den største politiske aftale i det her årtusind for egen politisk vindings skyld? Det mener vi ikke i Danmarksdemokraterne. Danskernes pensionsalder er ikke noget, som man skal spille politisk hasard med. Det mener den øvrige opposition i Folketinget så heldigvis heller ikke.

Derfor skal jeg på vegne af Danmarksdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Enhedslisten, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Alternativet samt Jeppe Søe og Lars Boje Mathiesen fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Partierne uden om regeringen har noteret sig statsministerens ønske om at genåbne velfærdsforliget og drøfte danskernes tilbagetrækningsalder. De samme partier noterer sig desuden, at to ud af tre regeringspartier i lighed med partierne uden om regeringen ønsker debatten om danskernes tilbagetrækningsalder afklaret. Det er således både samtlige partier uden for regeringen og to ud af tre regeringspartier, der ikke mener, at danskerne kan være tjent med fornyet usikkerhed om, hvad der skal gælde for tilbagetrækning og pension i fremtiden, hvorfor forslagsstillerne pålægger regeringen snarest og inden afstemning om en stigning i pensionsalderen i 2025 at indkalde Folketingets partier til forhandlinger om fremtidens tilbagetrækningsmuligheder og pensionsmodeller, så der kan genetableres tryghed om pensionen for de kommende generationer.«

Kilde

ft.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Danmarksdemokraterne, Debattale, Folketingstale, Politisk tale

Relateret

Aaja Chemnitz' tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Aki-Matilda Høegh-Dams tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Anna Falkenbergs tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Alex Vanopslaghs tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Christian Rabjerg Madsens tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Franciska Rosenkildes tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Jan E. Jørgensens tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Martin Lidegaard's tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Mette Frederiksen's repliks ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Mona Juuls tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Monika Rubins tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Morten Messerschmidts tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Pelle Dragsteds tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Signe Munks tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Sjúrður Skaales tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/inger-stojbergs-tale-ved-folketingets-abningsdebat>